DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 28 października 2026 r.

Poz. 4156

Podpisany przez:
Monika Barszcz-Chodkowska
Data: 28.10.2026 14:40:05

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P.II.4131.2.508.26
WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 28 października 2026 r.

Na podstawie art. 85, art. 86 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§ 13 ust. 1 w zakresie sformułowania "wyznaczonym na podstawie map zagrożenia powodziowego, podanych do publicznej wiadomości na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Klimatu i Środowiska w dniu 22 października 2020 r. ", § 14 ust. 3 uchwały Nr XL/396/2026 Rady Miejskiej Jasła z dnia 29 września 2026 r. w sprawie zintegrowanego planu inwestycyjnego miasta Jasła dla obszaru „Śniadeckich”.

Uzasadnienie

Rada Miejska Jasła podjęła w dniu 29 września 2026 r. uchwałę Nr XL/396/2026 w sprawie zintegrowanego planu inwestycyjnego miasta Jasła dla obszaru „Śniadeckich”. Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza uchwały wykazała, że § 13 ust. 1 w zakresie sformułowania "wyznaczonym na podstawie map zagrożenia powodziowego, podanych do publicznej wiadomości na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Klimatu i Środowiska w dniu 22 października 2020 r. " oraz § 14 ust. 3 tej uchwały naruszają obowiązujące przepisy prawa. Z uwagi na treści zawarte w w/w uchwale, organ nadzoru pismem z dnia 19 października 2026 r. zawiadomił o wszczęciu postępowania nadzorczego, wskazując kwestionowane zapisy i informując o możliwości złożenia wyjaśnień. Burmistrz Miasta Jasła pismem z dnia 23 października 2026 r. przekazał wyjaśnienia w sprawie. W wyniku ich analizy, organ nadzoru uznał, że podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić co następuje.

Przeprowadzona ocena zgodności z prawem zaskarżonej uchwały, tj. pod kątem art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, skutkowała stwierdzeniem, że Rada Miejska Jasła, uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, naruszyła w sposób istotny następujące przepisy prawa.

Po pierwsze organ nadzoru zwraca uwagę, że zawarte sformułowanie w § 13 ust. 1 analizowanej uchwały o treści "wyznaczonym na podstawie map zagrożenia powodziowego, podanych do publicznej wiadomości na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Klimatu i Środowiska w dniu 22 października 2020 r." wskazuje uwarunkowanie oraz miejsce udostępnienia dokumentów map zagrożenia powodziowego oraz konkretną datę ich opracowania. Zgodnie jednak z zasadami konstruowania aktów prawa miejscowego oraz dyspozycją art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym, to ustalenia planu miejscowego powinny w sposób autonomiczny i bezpośredni kształtować ład przestrzenny. Tekst planu ustala zasady zagospodarowania, natomiast część graficzna stanowi uzupełnienie części tekstowej planu. Rolą organu planistycznego jest kompleksowe przełożenie norm wynikających z przepisów odrębnych oraz uwarunkowań na konkretne nakazy, zakazy i parametry urbanistyczne. Nie jest natomiast właściwym rozwiązaniem zastępowanie ustaleń planu odesłaniem do określonego dokumentu udostępnionego w Biuletynie Informacji Publicznej, zwłaszcza gdy odesłanie to odnosi się do dokumentu oznaczonego konkretną datą opracowania. Należy podkreślić, że mapy zagrożenia powodziowego podlegają aktualizacji, w związku z czym ich treść i wynikające z niej uwarunkowania mogą ulegać zmianom. W konsekwencji tego, powstaje wątpliwość co do tego, do jakiej wersji dokumentu należy odnosić ustalenia planu w przypadku jego aktualizacji oraz czy wskazanie konkretnej daty opracowania mapy ma wyłącznie charakter informacyjny, czy też ma przesądzać o zakresie obowiązujących ograniczeń. Ponadto ustalenia planu powinny być na tyle konkretne i samodzielne, aby adresat mógł ustalić swoje prawa i obowiązki bez konieczności rekonstruowania treści normy z dodatkowych dokumentów wskazanych jedynie przez organ planistyczny.

Zdaniem organu nadzoru nie jest prawidłowy również zapis § 14 ust. 3 badanej uchwały, ponieważ niewłaściwe jest ustalenie co do poziomu izolacji akustycznej przegród pionowych i poziomych w obiektach. Ustalenie takie wykracza bowiem poza art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który reguluje jakie są obligatoryjne i fakultatywne elementy planu miejscowego.

Powyżej opisane nieprawidłowości w zakresie treści analizowanej uchwały dotyczą zasad sporządzenia planu miejscowego i należy zaliczyć je do kategorii istotnych naruszeń prawa, które powodują nieważność uchwały w tej części zgodnie z art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepis ten ustanawia dwie przesłanki zgodności z prawem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: materialnoprawną – uwzględnienie zasad sporządzania planu; formalnoprawną – zachowanie procedury sporządzania planu oraz właściwości organów w tym zakresie (por. wyrok NSA z dnia 11 września 2008 r., sygn. akt II OSK 215/08). Wskazanie w powyższym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że przepis ten stanowi lex specialis wobec art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Oznacza to, że rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody albo orzeczenie sądu administracyjnego stwierdzające nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wydawane w przypadku zajścia co najmniej jednej z podstaw nieważności wymienionych w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mając na względzie powyższe, opisane naruszenia prawa skutkują koniecznością stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w części.

Jednocześnie organ nadzoru zwraca uwagę na następujące naruszenia stwierdzone w przedmiotowej uchwale, które w jego ocenie nie stanowią istotnego naruszenia prawa w rozumieniu art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zapis zawarty w § 9 ust. 1 uchwały stanowi naruszenie § 143 w zw. z § 11 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2026 r., poz. 300), gdyż zawiera treść informacyjną o braku ustaleń. Zgodnie z w/w przepisami, w uchwale, stanowiącej akt prawa miejscowego, nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, a w szczególności apeli, postulatów, zaleceń, upomnień oraz uzasadnień formułowanych norm.

W ocenie organu nadzoru ustalenia planu w zakresie zapewnienia miejsc postojowych w ilości określonej dla przeznaczenia terenu są niejednoznaczne, ponieważ w § 10 ust. 4 pkt 2 uchwały, wskazano dla obiektów usługowych 1 miejsce na 100 m2 powierzchni użytkowej, natomiast np. dla obiektów hotelowych 1 miejsce na 2 pokoje, dla usług gastronomicznych 3 miejsca na każde 10 miejsc konsumpcyjnych, a dla bibliotek, klubów, domów kultury 3 miejsca na jeden obiekt. Różne ustalenia planu w zakresie minimalnej liczby miejsc do parkowania dla obiektów usługowych i dla wyszczególnionych rodzajów usług mogą powodować trudności interpretacyjne na etapie ich stosowania. Niemniej jednak w rozstrzyganiu wątpliwości w powyższym zakresie może mieć zastosowanie zasada pierwszeństwa stosowania przepisu szczególnego przed przepisem ogólnym. Należy również wskazać, że ustalenia planu są niezgodne z § 4 pkt 7 lit. a rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404), zgodnie z którym minimalną liczbę miejsc do parkowania ustala się w stosunku do

liczby lokali mieszkalnych, liczby osób mogących jednocześnie przebywać w budynku, liczby zatrudnionych lub powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Ponadto organ nadzoru w zakresie załącznika nr 3 do uchwały stanowiącego dane przestrzenne zauważa , że rysunek planu w formacie GeoTIFF nie został „przycięty” do granic opracowania.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka

DYREKTOR WYDZIAŁU PRAWNEGO I NADZORU